

ת"פ 27506/03/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד עבאס בן אסעד זמירו, באסל בן חמדאלה מוסא

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ח אדר תשפ"ג
21 מרץ 2023

ת"פ 27506-03-21 מדינת ישראל נ' זמירו ואח'
תיק חיצוני: 245145/2021

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים
ועו"ד לי מגן
1. עבאס בן אסעד זמירו
2. באסל בן חמדאלה מוסא ע"י ב"כ עו"ד אוהד מגורי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין העבירות כדלקמן:

נאשם 1:

- החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים");
- הסתייעות ברכב לעבור עבירה, בניגוד לסעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

נאשם 2:

- סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין (להלן: "חוק העונשין");

- החזקת סמים לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים;
- החזקת סכין למטרה לא כשרה, בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בתאריך 26.02.21, סמוך לשעה 22:15, נסעו הנאשמים ברכבו של הנאשם 1, רכב מסוג טויוטה ל"ז 125-80-602 (להלן: "הרכב") על כביש 40 מכיוון כללי דרום לצפון (להלן: "הכביש"), כאשר הנאשם 1 נוהג ברכב והנאשם 2 יושב לצדו במושב הנוסע.

בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לק"מ 214 על הכביש, נוצר פקק יזום על ידי כוח משטרה, והנאשם 1 עצר את הרכב בשול הכביש.

במעמד זה, חסמו השוטרים גלעד אילוז (להלן: "השוטר גלעד") והשוטר דמיטרי יאשייב (להלן: "השוטר דמיטרי") (להלן: "השוטרים") את הרכב, באמצעות רכב בילוש משטרתו בו נסעו, והשוטר גלעד יצא מרכב הבילוש כאשר הוא חובש כובע משטרתו על הראש ומחזיק פנס בידו.

במעמד המתואר לעיל, החזיק הנאשם 1 בתוך הרכב בסם מסוכן מסוג קנביס, שלא לצריכתו העצמית ומבלי שהדבר הותר לו בפקודה, בתקנות או ברישיון מאת המנהל, לפי החלוקה שלהלן:

- בשקית שקופה מאחורי מושב הנהג ברכב, החזיק הנאשם 1 סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 1,080.36 גרם נטו;
- במאפרה שנמצאת בין המושבים של הרכב, החזיק הנאשם 1 סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 1.58 גרם נטו.

הנאשם 2 סייע לנאשם 1 להחזיק את הסמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחביא אותם מאחורי כיסא הנהג.

במעמד המתואר לעיל, החזיק הנאשם 2 בכיס מכנסיו בסם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 1.61 גרם נטו וכן בסם מסוכן מסוג חשיש בשקל של 2.6 גרם נטו, לצריכתו העצמית, מבלי שהדבר הותר לו בפקודה, בתקנות או ברישיון מאת המנהל.

באותו מעמד, החזיק הנאשם 2 בכיס מכנסיו בסכין, מחוץ לתחום ביתו או חצריו, ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לענין העונש והנאשמים נשלחו להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לבקשת שירות המבחן, נדחתה פרשת העונש מעת לעת, ולאחר הגשת התסקירים בענינם של הנאשמים, טענו הצדדים לעונש.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גליון רישום תעבורתי בנוגע לנאשם 1 (ת/2) - לחובת נאשם זה, מספר הרשעות בעבירות תעבורה, בהן עבירות מהירות, עבירות של נהיגה ברמזור אדום, וכן נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול;
- גזר דין תת"ע 3956-11-16 מיום 09.09.20 בנוגע לנאשם 1 (ת/3) - נאשם זה הורשע בכך שנהג תחת השפעת משקאות משכרים, ובמסגרת הסדר שנערך בין הצדדים, נגזרו על הנאשם פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן קנס כספי;
- גליון רישום פלילי של הנאשם 2 (ת/4) - לחובת נאשם זה, הרשעה בגין ריבוי עבירות של גניבת רכב וכן עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, חבלה במזיד ברכב, החזקת כלי פריצה לרכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. הנאשם נדון, בין היתר, לעונש מאסר בפועל בן 32 חודשים;
- גליון רישום תעבורתי של הנאשם 2 (ת/5) - לחובת הנאשם, מספר הרשעות בעבירות תעבורה כגון נהיגה בזמן פסילה, פקיעת רישיון נהיגה מעל ששה חודשים, אי ציות להוראת שוטר במדים, נהיגה בהיותו שיכור ונהיגה בקלות ראש;
- תמונה של הסכין שהחזיק הנאשם 2 (ת/7).

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- תלושי שכר לנאשם 1 (נ/1);
- רישיון זמני להחזקה ושימוש בקנאביס לנאשם 1 (נ/2) - רישיון זה ניתן לנאשם 1 ביום 22.06.22 ותוקפו עד ליום 22.12.22;
- רישיון זמני להחזקה ושימוש בקנאביס לנאשם 2 (נ/3) - רישיון זה ניתן לנאשם 2 ביום 14.01.22 ותוקפו עד ליום 12.07.22.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

נאשם 1

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 28, מאורס, ולומד לימודי הנדסאי בניין.

הנאשם עובד מזה כ-6 שנים בתפקיד מודד בחברת "דאטום גרופ" וכן מסייע לאביו בניהול עסקיו.

הנאשם מסר, כי בגיל 16 נפצע בידו במהלך משחק כדורגל ומאז מתקשה בהרמת משא כבד. עוד מסר, כי בעבודתו הקודמת כחובש, היה עד למקרים טראומטיים כגון נפגעי תאונות דרכים ונפגעי פיגועי ירי, אשר השפיעו על מצבו הנפשי וגרמו לו לנדודי שינה, לכן מקבל תרופות בהתאם, ולאחרונה קיבל רישיון רפואי לשימוש בקנביס.

הנאשם מסר, כי משפחתו מנהלת אורח חיים נורמטיבי ולאור מעורבותו בעבירה, הופנה כלפיו כעס רב מצד משפחתו וארוסתו, אשר שקלה לבטל את החתונה עמו.

הנאשם נעדר הרשעות פליליות קודמות ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז אירועי כתב האישום.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, מכיר בתוצאות המעשים ומבטא נכונות לשאת בהשלכות.

לדברי הנאשם, השתמש בסמים בנסיבות חברתיות ורכש את הסמים לצורך בילוי קבוצת חברים באותה העת.

שירות המבחן למבוגרים המליץ לנאשם על שילובו בקבוצה טיפולית בתחום הסמים, אך הנאשם שלל צורך טיפולי, בעיקר לאחר קבלת רישיון לשימוש בקנביס.

שירות המבחן הציע לנאשם טיפול בתחום בריאות הנפש לאור כך ששיתף אודות תסמיני פוסט טראומה, אך הנאשם הביע ספק בנוגע לנכונותו להשתלב בהליך טיפולי.

לפיכך, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בענינו.

נאשם 2

הנאשם כבן 27, רווק, מתגורר בקלנסווה ועובד במפעל לייצור פלסטיק מזה כחודשיים.

עמוד 4

הנאשם מסר, כי לפני מספר שנים, היה מעורב במריבה, במסגרתה נפצע קשה בגב, עבר מספר ניתוחים ומאז סובל מכאבים. לדבריו, טופל בתרופות שונות ולאחרונה קיבל רישיון לשימוש בקנביס.

הנאשם שיתף, כי בעבר, חבר לחברה שולית ובגיל 22 נשפט ונגזרו עליו 32 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם מסר, כי תקופת מאסרו היתה טראומטית, ולאחר שחרורו ממאסר, החל לצרוך סמים ולהתנהל בחוסר יציבות תעסוקתית עד מעורבותו בתיק זה.

הנאשם מסר, כי בשנת 2020, נרשם ללימודי הנדסאי בניין, אך לאחר שנה, הפסיק לימודיו על רקע מעורבותו בתיק זה.

הנאשם תיאר את משפחתו כנורמטיבית, כאשר אביו עובד במפעל לייצור פלסטיק, אמו מורה ואחותו רופאה.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם צעיר המתקשה לבסס תפקוד תעסוקתי מאורגן ומסגרת חיים יציבה, מתקשה להציב לעצמו גבולות ומנהל אורח חיים שולי, כשברקע קשרים בעייתיים ושימוש בסמים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה להתייחס לבעייתיות או קשיים כלשהם בהתנהלותו לאורך השנים, כאשר בלט ניסיון להדגיש את חלקיו התפקודיים בלבד.

ביחס לעבירות דנן, הודה הנאשם וביטא חרטה על מעשיו, כאשר לדבריו, ברקע לעבירות, שימוש בסמים ותחושת מחויבות לחברו, שותפו לעבירות.

הנאשם מסר, כי כיום, הינו ממוקד בקידום מצבו והימנעות מעבירות נוספות, וכחלק מכך, צמצם את קשריו השוליים, שיקם את יחסיו עם הוריו ומגלה תכניות להתקדמות מקצועית.

הנאשם מסר, כי החל לצרוך קנביס בגיל 15 במסגרת בילויים חברתיים, ובהמשך שימוש על בסיס יומי ואף תלות בסמים.

הנאשם מסר, כי בעת תקופת מאסרו, הצליח להיגמל משימוש בסמים, אך לאחר שחרורו, חווה קשיים להתרגל לחיים נורמטיביים וחזר לשימוש בסמים וקשרים שוליים.

הנאשם שלל צורך טיפולי בתחום הסמים ותיאר את עצמו כמי שמתפקד באופן תקין והשימוש שלו בסמים הינו לצורך רפואי ובאופן מפוקח, כאשר לאחרונה, קיבל רישיון לשימוש בסמים מסוג קנביס.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם זקוק להליך טיפולי והמליץ על העמדתו תחת מבחן למשך שנה.

שירות המבחן המליץ על ענישה מרתיעה בעלת גבולות ברורים של מאסר בדרך של עבודות שירות, שתחיד לנאשם את חומרת מעשיו ותציב לו גבול מרתיע, לצד מאסר מותנה לתקופה משמעותית.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/6) והשלימה אותן על פה.

התביעה עמדה על הנזקים הנגרמים בשל נגע הסמים והפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על בריאות הציבור; שלומן; בטחונו; והגנה על הציבור מפני עבירות נלוות לשימוש בסמים כגון עבירות רכוש ואלימות.

התביעה טענה, כי הנאשם 1 פגע פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, שעה שהחזיק בכמות סם העולה פי 70 על הכמות המוגדרת לצריכה עצמית, ממנה ניתן להפיק כמות רבה של מנות סם.

התביעה טענה, כי אופן החזקת הסם, כשהוא מחולק לשקיות, מעידה על כך שמדובר בהחזקה למטרת הפצה והשגת רווח כלכלי.

התביעה טענה, כי אף בענינו של הנאשם 2, מדובר בפגיעה לא קלה בערכים המוגנים, שכן, הוא סייע לנאשם 1 להחביא את הסמים מאחורי מושב הנהג, ואף החזיק בעצמו בסמים לצריכתו העצמית וכן בסכין שלא כדין.

ביחס לנאשם 1, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

התביעה טענה, כי התמונה שהוצגה לפני שירות המבחן למבוגרים אינה מדויקת, ואמנם, לחובת הנאשם אין הרשעות פליליות, אך לחובתו 16 הרשעות בעבירות תעבורה, כאשר חלקן חמורות, לרבות, נהיגה תחת השפעת סם, כפי שעולה מגזר הדין ת/3.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן בענינו, ממנו עולה, כי חרף התרשמות שירות המבחן למבוגרים, כי הוא זקוק להליך טיפולי, סירב הנאשם להשתלב בהליך טיפולי כלשהו.

התביעה טענה, כי בענינו של הנאשם, אין כל נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום, ועתרה למקם את עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה.

בנוסף, עתרה התביעה להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע; קנס; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

ביחס לנאשם 2, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, בהן, הרשעה בגין מספר תיקים של עבירות רכוש ואיומים; וכן הרשעות בעבירות תעבורה כגון נהיגה בהיותו שיכור; נהיגה בפסילה; נהיגה בקלות ראש.

התביעה טענה, כי כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן למבוגרים, לנאשם יש בעיות של שימוש בסמים ותלות בהם, ובמקום לטפל בבעיה, הוציא רישיון לשימוש בקנביס, תוך שלדבריו, עבר את העבירות על רקע שימוש בסמים.

התביעה טענה, כי בנסיבות אלו, אין מקום לחרוג ממתחם הענישה ועתרה למקם את עונשו ברף הבינוני - תחתון של מתחם הענישה.

בנוסף, עתרה התביעה להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע; קנס; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

ההגנה טענה, כי גם אם הסם הוחזק בשתי שקיות נפרדות ובשני מקומות שונים ברכב, הרי שאין מדובר בחלוקה למנות וגם לא לחלוקה לצורך מכירה.

ההגנה טענה, כי לא ידוע לה אודות הרשעת תעבורה של הנאשם 1 בגין עבירה תחת השפעת סם.

ההגנה טענה, כי מדובר בהרשעה פלילית ראשונה, והנאשם 1 רכש כמות גדולה בפעם אחת אך רכש את הסם לעצמו (התביעה התנגדה לטענה זו, החורגת מכתב האישום).

ההגנה טענה, כי אירוע המעצר של הנאשם היה טראומתי עבורו.

ההגנה טענה, כי רישיון לשימוש בקנביס אינו דרך להמשיך להשתמש בסמים אלא יש לעבור דרך ארוכה על מנת לקבלו, לרבות בדיקות רפואיות.

ההגנה טענה, כי הנאשם 1 סובל ממפגע נפשי ואין תועלת בשליחתו לבית סוהר.

ההגנה טענה, כי העבירות של הנאשם 2 אינן בין החמורות ומדובר במעשים קצרי טווח.

ההגנה טענה, כי הנאשם שגה, אך בסופו של יום החזיק כמות מזערית של סם וגם בנוגע להחזקת הסכין, מדובר במשהו מזערי.

ההגנה טענה, כי הנאשמים מתחרטים על מעשיהם והפיקו לקחים לעתיד.

ההגנה עתרה להטיל על הנאשם 1 עונש צופה פני עתיד וקנס, או לחילופין, מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן בענינו של הנאשם 2 ולהטיל עליו עבודות שירות וצו מבחן.

בדברו האחרון של הנאשם 1 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו ובחלוף הזמן ערך שינויים בחייו. הנאשם ביקש להתחשב בו בעת גזירת עונשו.

בדברו האחרון של הנאשם 2 מסר, כי הוא מתחרט על מעשיו ומבין ששגה, וביקש להתחשב בו בעת גזירת עונשו.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם 1 היא ברף גבוה מבחינת חומרתה.

הגם שמדובר בעבירה אחת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הרי שכמות הסמים, כקילוגרם של סם מסוכן מסוג קנביס; אופן החזקתם ברכב, מצביעים על כך, שמטרת החזקתם היתה, בין היתר, להפצה ומרביתם לא היו מיועדים לצריכה עצמית.

עבירות הסמים נושאות בחובן פוטנציאל לפגיעה משמעותית בחברה.

מדובר בנגע המתפשט במהירות ומשחית חייהם של אנשים, בין אם זה ציבור המשתמשים בסמים ובין אם ציבור הנפגעים מעבירות המבוצעות ע"י אלו המשתמשים בסמים.

המשתמשים בסמים הופכים - מאזרחים עמלניים, המנהלים חיים מסודרים, למי שעומדים בשולי החברה, אינם תורמים לאחרים ולא זו אלא, שהטיפול בהם ופרנסתם מוטלים על אחרים.

בנוסף, כתוצאה מעבירות אלה, מועברים מיד ליד כספים בלתי מדווחים בהיקף עצום, חלקם מוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית בתחומים שונים.

כל זאת, בשל עבריינים המחזיקים או מפיצים את הסמים.

על כן, ראו בש"פ 10638/08 **ויצמן נ' מדינת ישראל**:

העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המרבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בטרנסאקציה או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת. (ההדגשות אינן במקור).

עוד ראו, דברי בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... (ההדגשות אינן במקור).

כן, ראו דברי כב' השופט יצחק עמית בתיק ת"פ 472-02 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל** (פורסם במאגרים):

כאשר לא מדובר בעבירה של סחר בסמים, אלא בעבירה של החזקת סמים, וכאשר לא הוכח שבמהלך ביצוע העבירה הועברו כספים מיד ליד, כמו במקרה שלפנינו, הכיצד ניתן להוכיח שהנאשם היה אמור להפיק רווח מהעבירה?

.

.

.

התשובה היא, שנוכח כמות הסמים הגדולה שנתפסה, קמה ועולה חזקה שבעובדה, שמקורה בשכל הישר ובנסיון החיים, כי החזקת הסם, לא נעשתה לידי שמיים ולא לצרכי צדקה, אלא לצורך הפקת רווח, ומכאן, שיש לראות את הנידון, כמי שהיה אמור להפיק רווח מביצוע העבירה. (ההדגשה אינה במקור).

על הצורך להילחם מלחמת חורמה בתופעה הזו, וחומרת הענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים במערך הפצת הסמים, דובר רבות בפסיקה.

ראו ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.

(ההדגשות אינן במקור).

ההגנה טענה בנוגע לכך שהנאשם 1 רכש כמות גדולה, אשר יועדה לצריכתו העצמית, אלא, שטענה זו חורגת מעובדות כתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם 1, ואף אינה מתיישבת עם הכמות שנתפסה אצל נאשם זה, קרי, למעלה מקילוגרם של סם מסוכן מסוג קנביס, מחולק לשתי שקיות.

אשר לנאשם 2, טענה ההגנה, כי מדובר בכמות סמים מזערית וכן בהחזקת סכין "מזערית".

אלא, שמעיון בתמונת הסכין ת/7, נראה, כי אין מדובר בסכין "מזערית" כלל. מדובר בסכין אשר בכוחה לגרום לנזקים משמעותיים ואף לקפח חיי אדם.

בית המשפט אינו יכול להסכין עם טענה, כי החזקת סכין אינה עבירה חמורה, שהרי, פוטנציאל הנזק העלול להיגרם מהסכין, הוא חמור.

על כך, ראו ע"פ 1964/14 שימשילשווילי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

נטילת סכין היא פעולה שתחילתה ברורה, אך בהמשך מובילה לאירועים שקשה לחזות ואינם נושאים טובה לאף אחד מן המעורבים באירוע. החברה בישראל, ובית המשפט בכלל זה, אינה יכולה להשלים עם תופעות אלה, ומצווה לעוקרן מן השורש.

בנסיבות המתוארות, מוצא בית המשפט, בענינו של הנאשם 1, לקבוע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנאשם 2, אשר סייע לנאשם 1 להחביא את הסמים מאחורי מושב הנהג, והחזיק בסם מסוג קנביס במשקל 1.6 גרם; חשיש במשקל 2.6 גרם; וכן החזיק בסכין, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה כך שינוע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה במסגרת המתחם

נאשם 1

לחובת נאשם זה אמנם אין הרשעות קודמות בעבירות בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, אך בהיותו מחזיק רשיון נהיגה מאז שנת 2011 בלבד, הספיק לצבור לא פחות מ- 16 הרשעות תעבורתיות, לרבות בעבירות מהחמורות שבפקודת התעבורה, כגון הסתייעות ברכב לעבור עבירה; נהיגה תחת השפעת סמים או משקאות משכרים; נהיגה בקלות ראש (שתי עבירות); גרימת נזק; חצית צומת באור אדום (שתי עבירות); ועוד.

בכך יש כדי להצביע על יחסו של נאשם זה למערכת אכיפת החוק.

הערכת שירות המבחן שהוגשה בעניינו של נאשם זה, מלמדת על שימוש בסמים מסוכנים.

הנאשם סירב להשתלב בהליך טיפולי ושירות מבחן למבוגרים נמנע מהמלצה לגביו.

על כן, אין עילה כלשהי לחרוג ממתחם הענישה בעניינו של הנאשם אך בהעדר הרשעות פליליות ולאור כך שהמדובר במאסרו הראשון - יושת עונש מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם.

עוד יושת על הנאשם עונש מאסר מותנה.

לנוכח כמות הסם שנתפסה וכן שוויו הכספי של הסם - יושת עיצום כספי מסוג קנס.

משנעברה העבירה תוך שימוש ברכב מנועי, מתוקף סמכותו של בית המשפט הן בהתאם לפקודת התעבורה והן לפקודת הסמים המסוכנים - ובשים לב אף להרשעותיו התעבורתיות הקודמות של הנאשם - יושתו על הנאשם עונשים משמעותיים של פסילת רשיון נהיגה, בפועל ועל תנאי.

נאשם 2

לחובת נאשם זה הרשעה קודמת בגין שלושה תיקי חקירה שונים, שעניינם מספר לא מבוטל של עבירות של גניבת כלי רכב, לאחר קשירת קשר וכן עבירות נוספות. עוד הורשע בעבירות נגד אנשי מרות.

בנוסף, לחובת נאשם זה הרשעות תעבורתיות, גם הן מהחמורות שבפקודה, ובין היתר - מספר עבירות של נהיגה בזמן פסילה; נהיגה בקלות ראש; נהיגה בשכרות; ועוד.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם זה מגלה קווי התנהגות עבריינים. בין היתר, התחבר הנאשם לחברה שולית; נפצע במהלך עימות פיזי, שאת פרטיו המדויקים נמנע מלמסור; משתמש בסמים מסוכנים (כיום - ברשיון).

הגם ששירות המבחן בא בהמלצה טיפולית בנוגע לנאשם זה - המליץ על "ענישה מרתיעה בעלת גבולות ברורים", כשבהמשך ציין, כי המלצתו היא בנוגע למאסר קצר בפועל בדרך של עבודות שירות.

הסתבכויותיו הקודמות של נאשם זה וכן הממצאים שפורטו לעיל במסגרת הערכת שירות המבחן למבוגרים מטים הכף לכיוון ענישה, שלא תהיה בתחתית המתחם שנקבע; ברם, נכונותו של נאשם זה להשתלב בהליך טיפולי וכן הפער בין העבירות שיוחסו לנאשמים בתיק זה, לאחר התיקון המשמעותי בכתב האישום שנערך לגביו - יביאו לענישה שתהיה קלה מזו שהושתה על הנאשם הנוסף, כשעיקר ההקלה - תבוא לידי ביטוי בכך, שיתאפשר לנאשם לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות.

גם בענינו של נאשם זה יושת עונש מאסר צופה פני עתיד וכן יושתו עונשים של קנס כספי; פסילת רשיון בפועל; פסילת רשיון נהיגה על תנאי; אם כי - משלא יוחסה לנאשם זה הנהיגה ברכב, אלא סיוע להחזקת הסם שהובל ברכב - יושתו עונשי פסילה ברף נמוך יותר.

בהתאם להמלצת שירות המבחן למבוגרים, יחויב נאשם זה להשתלב בהליך טיפולי במסגרת צו מבחן.

סוף דבר, דן בית המשפט את הנאשמים לעונשים כדלקמן:

לנאשם 1 -

א. 10 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;

ג. 90 ימי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;

ד. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961, סעיף 43;

ה. קנס בסך 12,500 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.05.23 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד;

ו. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך שנה ומחצה. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט ביום העבודה הראשון לאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי החל מתאריך זה - כל עוד לא הופקד הרשיון או התצהיר - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

ז. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 12 חודשים על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל.

לנאשם 2 -

א. 8 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, מתנ"ס פולג עיר ימים, רחוב בני ברמן 6, נתניה, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. על הנאשם להתייצב, ביום 23.04.23 שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;

ג. 90 ימי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;

ד. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, סעיף 144 או 186;

ה. קנס בסך 7,500 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 7 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.05.23 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי;

ו. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 3 חודשים. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט כעת. מובהר לנאשם, כי החל מתאריך זה - כל עוד לא הופקד הרשיון או התצהיר - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

ז. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 3 חודשים על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל;

ח. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

נאשם 1 יתייצב לריצוי מאסרו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, במעמד הצדדים.